

«Пошта Майдану»: слово – сила єдності

На вихідних прогресивні кияни відвідують «Музей Майдану» і відправляють листи учасникам АТО

Ірина Жара (фото), Олександр Ровник, Аліна Плотнікова, учні ЗШ №29 м. Чернігова

«Пошта Майдану» з'явилася у січні, під час Революції Гідності.

Від початку «Пошта» була вимушеним рішенням задля безпечного засобу зв'язку: учасники революції знали, що більшість телефонів прослуховуються. Нині цей проект продовжує «поєднувати» людей. Він є міжнародним майданчиком для спілкування і учасників Майдану, і всіх, хто цікавиться новою Україною.

Ми з «Поштою Майдану» познайомилися, коли завітали до експозиції «**Творчість Свободи: (р)еволюційна культура Майдану**», яка діє в Києві в Музеї Івана Гончара. 27 грудня тут проходила презентація «Пошти», яка, до речі, щосуботи та щонеділі продовжує приймати листи з теплими словами з Майдану. Щодо самої виставки, то до неї увійшли свідчення Революції Гідності – каски, щити, панно з пам'ятними кольоровими надписами учасників Майдану...

Марина Дубина та Костянтин Гуменний

Цієї суботи у музеї було чимало цікавих відвідувачів – художники, письменники, іноземні гості.... Нам пощастило зустрітися з журналісткою газети «Твій вибір #FreedomUkraine», **Мариною Дубиною** та її другом **Костянтином Гуменним** (на фото). Вони охоче відповіли на наші запитання.

- Чому ви вирішили провести ваш вихідний у цьому музеї?

Марина: Це дуже гарний спосіб провести суботу.

Костянтин: Згоден.

- Чим для вас цінний проект «Пошта Майдану»?

М: Це можливість розповісти іншим людям про те, що дійсно відбувається, щоб вони все знали з перших уст. Також «Пошта Майдану» - це взагалі чудовий спосіб популяризувати справжню пошту. Тут маєш справу не з e-mail чи графічними малюнками з комп'ютера, а паперовими листівками і конвертами. Все це насправді дуже гарно, це несе значно більше щирих емоцій, ніж спілкування онлайн.

«Пошта Майдану» допомагає згадати традиції паперового епістолярного жанру

К: -Я підтримую.

М: Звісно ж підтримує, бо постійно списує у мене (*Марина жартома натякає на лекції в інституті. – Ред.*).

- А ви особисто уже надіслали комусь листа?

К.: Ні, ще не надіслав, мені непросто даються гарні тексти. Але надішлю.

- Чи брали ви участь у подіях, що відбулися під час Революції Гідності?

М: Так, звичайно, як і всі кияни-патріоти.

-А що саме ви робили?

М: Ми просто приходили на Майдан та стояли разом з людьми.

К: Особисто я не кидав «коктейлі», тому що я за мир.

М: Я також за мирний спосіб вирішення конфліктів.

- І останнє питання. Яким саме ви бачите майбутнє України?

К: Хм... цікавим.

М: - Світлим, у Європі... Наразі складно сказати, бо ми не можемо бачити майбутнє. Але можемо творити його разом.